

Potopa.

Dlouho, ach dlouho sucha jsme měli, pozemské páry do oblak spěly, jak hrady mlhy kolem se tměly a zhořstly, že víc nepřijmou kour: ó, bude, bude veliká bouř!

Vodíčka spadno, kalená bude, na horách spláchno kamení rudé, odnese prst i osení chudé, a kde stál mnohý nádherný dům, zanechá sotva babno a rum.

Vizte jen! Obzor do tmy se hálí, bíje hrom, vody od hor se valí, řekou je každý potůček malý a cestu klesá přes pole, les, hučí a nese zhoubu a děs!

Ó lidé! Třeba na stromy lezte, stáda a zlato v úkrytu neste, přechejte do hor — ale to vězte: povodeň i tam vystoupí v ráz, jako kofata utopí vás.

Vrátí se, vrátí bibliické divy: ať kdo je hříšník neb spravedlivý, z té velké vody nevyjde živý koráb-li závěs nebude mít. — Tak věštil slepý mládence Vít.

Ó, nehej...

Ó, nehej s city lidu, tof nejbůdnější z her! Ty smíš mu pravdu dávat — leš blud a lež mu her!

Měj líc bez škrabošky: byt v tmě — lid není slep a věří, když k tvým slovům zní srdce tvého tep.

A nečekej za práci na matný slávy jas a nutno-li, rád padni tak jak pod žernov klas.

OTAKAR CHARVAT:

Drobné črty.

Nálady a fragmenty.

Mé první knize.

Tak už tedy jen běž, dítě moje, běž jen do světa... Vidím, že se ti nechce, že nějak otálíš, ale co platno. Vím předobře, proč zdráháš se vyplouti na pouť k českým srdcím. Všechno dobře znám... Vždyť stál jsem u tvé kolébky a dlouho, velmi dlouho před svým zrozením zvykla si se mi v mlhách, v takových namodralých, milých, žlutá snášivajících se nad krajínou za melancholických podzimních večerů.

A co krve potom si mne stála, to ty jen sama víš... V podivném vyrostla jsi ovzduší a podivnou máš před sebou pouť. Jsi jen v chudém šatě, však i ten stál mne mnohé oběti, ale přece tě mám rád.

Vím, že jsem tě v mnohém oklamal. Dnes si to teprve uvědomuji, že se málo splnilo z toho, co jsem ti sliboval, když za noci, kdy všude bylo klidno a ticho, spolu jsme vysedávali a rozmlouvali. Ale co platno, v každém případě, dřívě nebo později, přichází zklamání...

Kdyby's byla zrodila se v jiném ovzduší, přece jen pestřejší měla by's životní pouť. Přece jen by si tě povšímlí mnozí, vzali by tě tak, jak jsi, pod lupu kritiky by tě vzali a řekli svůj soud.

Ale v tom ovzduší, kde vše dobré zmirá hned ve svém počátku, kde nejraději ze všeho u všech ušlechtilějších věcí cítí zápach pohřebních svic, kde se náhledy k lepším cestám ignorují, zatím co více než dobře dají se brutálnostem, v tom ovzduší, má milá, nemohlo se ti dařit jinak —

Tož už smíš se jen s tím osudem, smíš se s ním jako smířil už se tvůj původce a jdi za svým povoláním. Dnes už neslibuje ti ni-

čeho, neboť co možno slibovati po takové řadě zklamání. Buď ti potěchou, že původce tvůj stvořil tě jak mohl nejpoctivěji a že přinesl ti oběti, o jakých nemají tušení ti, kdož dívají se na tebe jako na nemilého vetřelce.

Je v tobě kus jeho srdce i duše, je v tobě kus jeho zdraví. Byla by to dlouhá historie, kdybych o všem měl vyprávět. Snad by oni nikoho nezajímala a konec konců někdo mohl by mne obvinít, že jsem malicherný, domýšlivý, neskromný, posedlý slávomamem.

Sama dobře víš, že není ve mně ničeho podobného. Žádná "citelná mezer" neměla být tebou vyplněna, nebyla si tvořena pro ukrazení chvil, ale prostě proto, že tvůj původce chtěl pomocí tebe říci, co dlouho svíralo mu duši i srdce.

Víš dobře, že mnoho musilo se cítit, mnoho trpět, než spatřila se světlo světa. Víš, že bylo třeba mnoho síly, mnoho sebezapření, mnoho trpělivosti...

A snad proto jsi mi tak milá, snad proto tě mám tak rád —

Nic se nedá, nic se nepovolí...

Stávají se někdy přehmaty, jichž nelze omluvití ničím a k nimž nelze mlčet. Člověk i kdyby chtěl, nemůže si začpat uši, aby neslyšel a zavřít oči, aby neviděl, k jakým může dojít mezi lidmi, kteří o sobě při každé příležitosti neváhají tvrdit, že jsou průkopníky, podporovateli a předními hareovnými osvěty a kultury.

V minulých dnech velká česká organizace dopustila se prazvláštního "kulturního činu osvětové práce." Člověk by se styděl třeba za jiné, kdyby aspoň měl tu nejmenší špetku naděje, že to bude co platno. Jedna velká česká organizace odepřela jakoukoliv podporu Matice Vysšího Vzdělání, našemu nejdůležitějšímu kulturnímu spolku a to jen proto, slyšče draží, že velkotajemník její má proti osobám v popředí Matice stáje, jakousi osobní zášť... Tvrzení velkotajemníkovy, jež v těchto dnech učinil, že odhlasováním podpory M. V. V. byla by učiněna reklama na cizí účet podporuje nás v domnění, že všechno, co vykonáno bylo dobrého, mělo býti jen pro reklamu. Šťastný lidé, raduj se z takových předáků!

Ale ne! Styd' se, do té duše styd' se za ty, jimž osoby jdou nad sebe vznešenější myšlenku. Je to naší kletbou a jednou hrozně se to na nás vymstí. Bestie osobní záští vykonala své dílo. A nikdo se nad tím, až na několik nepatrných vyjimek, nepozastavil, jako by u nás nebylo kotrmelece, jenž by stál za povšímnutí. A ty listy, které nejvíce dovedou se ohánět krásnými hesly, mlčely, jakoby samo sebou se rozumělo, že přes nejnovejší pyramidální kotrmelec má se klidně přejíti k dennímu pořádku. Ale ano! Lidé dají i tomu mlčení za pravdu, neboť u nás už chodí se takovými cestami.

Na koho však padne zodpovědnost za tento "osvětový a kulturní čin," o tom nikdo nepřemýšlí. Ne na hlavu velkotajemníkovu, ale na celé členstvo oné velké organizace, mezi něž patříme i my, a o tom naprosto nemám chuti ani troufalosti myslit, že souhlasí smáhem s neprozřetelností, jež vlivem ukořičena jen osob, spáchaná byla sjezdem.

Spisovatel Herites napsal v Máji v minulých dnech toto: "K Matice Vysšího Vzdělání ptíkají se mladík a dívka, aby za její ochrany stali se jednou ozdobou svého národa a šířili čest a dobré jeho jméno. To jest vznešený úkol, který si Američané vytkli pod zá-

štitou Komenského." A dále: "Přinesli jsme opětovně články o významu a výborném působení této důležité národní instituce, jež zaslouží plně a trvalé sympatie všech věrných Čechů na obou březích."

Jakživ jsem nežaloval, nikdy nie více neprotivilo se mně než žalování, ale dnes budu. A když už Matice Vysšího Vzdělání má v Čechách nejlepšího přítele v Heritesovi, budu žalovat jemu. Ničeho nezamlčím, vše do podrobnosti vypíšu. Snad potom bude mně přece jen lehčeji.

Co o tom řekne, nevím, ale sotva to bude cosi lichotivého. Snad se zeptá, kde při tom usnesení byli ti, kteří "až do těch hrdel a statků bojují za uchování odlomené větve českého národa," o nichž tak často slyší ve zprávách z české Ameriky. Snad se zeptá, kde v té chvíli byl smysl pro národní čest. A potom v zájmu upřímných lidí nesmím mlčet a musím mu říci, že za vystřelky několika lidí, kteří se sice rádi blýskají, ale smyslu pro krásné a vznešené myšlenky nemají, nejsou zodpovědní všichni Čechové američtí, aspoň ti ne, kteří vzdor těm poměrům zachovali si soudnost a cit pro pravdu a spravedlnost —

Česká píseň.

Jednou večer zašel jsem si na návštěvu k známé české rodině. Bývalo tam veselo, neboť častěji seházivali se tam krajané a po celodenní práci trochu si pobesedovali.

Toho večera představen byl mi krajan, který drábně let žil kdesi na západě, kde s Čechy téměř nikdy se nesetkal, českého hovoru neslyšel. Ženu měl Američanku, děti už česky neuměly.

Hned po seznámení navázali jsme spolu hovor. Vyprávěl mně o svém životě, o svých četných zkušenostech a konečně o svém zablouzení na západ, do malého kalifornského města, kde mezi zela cizími lidmi zařídil si obchod.

Nevedlo se mu špatně. Měl jen skromné požadavky a i s málem byl spokojen. Časem uvylk svému okolí, oženil se a život jeho plynul tiše, spokojeně.

Po letech na své přátele si vzpomněl a protože prostředky i okolnosti mu dovozovaly, zajel si k nim. Ujišťoval mne, že nikdy netruchlil nad tím, že nemá kolem sebe krajanů. Už i česky mluvit zapomínal. Pronášel slova zvolna a na mnohé výrazy musel teprve se rozpomínat.

"A pravíte, že nikdy se vám po krajanech nezastasko?" ptal jsem se, nemožná uvěřiti jeho tvrzení.

"Well, abyeh nelhal, nikdy ne tak, abyeh cítil se nějak nešťastným. Odvykl jsem —" řekl přesvědčivě.

"Ublížili vám snad někdy krajané, že jste na ně zanevřel?" ptám se znovu.

"To ne, to ne," řekl rychle. "Ne, ne, ale odvykl jsem. Považte, jako malý hoch přišel jsem do ciziny, záhy jsem si v cizině uvylk."

Na okamžik jsme zamkli. Já zabloudiv v myšlenkách do prvích chvil svých amerických, vzpomínal jsem na dny, plně smutku a stesku, kdy tak často zatoužil jsem po vlasti. Nový můj přítel také o něčem přemýšlel, anebo bůhví co dělo se v jeho duši. Zavládlo podivné mlčení, rušené jen lehkými zachvěvými píana, na něž deerska našeho hostitele chvillemi pohrávala.

A pojednou, nevím zda schválně, či jen náhodou, přehrávala směr českých národních písní. Tak jedna za druhou šla, tu jásavá,

skočná, tu zas bolestná, sladce melancholická, jež dojívala srdce, duši pinila steskem, jak už jen ty naše písně dovedou. A leckterou doprovázela i pěkným svým zpěvem. A v řáde krásných českých písní došla i na tu, již tak často ve vlasti jsme slyšovali:

Pod našima okny
roste z růže květ,
pověz mně, má milá,
proč tě mrzí svět.
Mě svět nie nemrzí,
mě jen srdce bolí,
mě jen srdce bolí,
plakala bych hned.

Píseň nás všechny dojala. Bylo

v ní vyjádřeno tolik boju, tolik stesku. Pohlédl jsem na nového svého přítele. A viděl jsem, jak slzy, velké jako hrachy, po tváři mu stékaly. A tak se chvěl, tak vzrušeně, podivně se chvěl...

Dr. C. Rosewater

ČESKÝ LÉKAŘ.

Úřadovna: 222 "Bee Building"

Úřední hodiny: Od 11—12 dop.; od 2—5, od 5:30—6 odp. — V neděli od 10 do 12 dopol.

Tel. v úřadovně 504. — Tel. v bytu 1217
Bydlí: Číslo 2417 Jones ul.
Zvláštní pozornost se věnuje ženským nemocem a ranhojíčství.

NAŠE PREMIE!

Jako obyčejně tak i letos nabízíme celoročním předplatitelům na Pokrok Západu (Pokrok, Crestský Pokrok, Kansaský Pokrok, Dakotský Pokrok, Iowský Pokrok) různé cenné a praktické premie za nepatrný jen doplatek. Premie naše jsou vhodnou ozdobou domácnosti a výběr jich jest tak bojný, že každý náš předplatitel nalezne mezi nimi některou, jež se mu bude zamlouvatí.

Tyto druhy kalendářů máme v zásobě pro naše celoroční předplatitele, již si mohou vybrati dle libosti jeden z nich:

PEČÍRKŮV NÁRODNÍ KALENDÁŘ. — Krámská cena tohoto kalendáře jest 35c, předplatitelům poskytujeme jej jako premii za pouhých 15c.

ČESKÝ ZÁPAD. — Krámská cena tohoto kalendáře je 35c, my však jej dáváme našim předplatitelům jako premii za pouhých 15c.

Chlapec neb dívka, již nám získají dva celoroční předplatitele a zášlou nám 25c na zásilku, obdrží pěkný zlatý prstýnek neb dalekohled v ceně jednoho dolaru.

Též máme "Atlas Světa" nejnovějšího vydání s popisem všech zemí a států, s úplnou povšechnou statistikou, velký formát, 10x14 palců, a hojnými vyobrazeními. Zeela nové mapy jednotlivých států a všech zemí světa, obsahující všechny dráhy až dosud postavené, všechna města i počet jejich obyvatel. Tisknuty jsou na pěkném papíře. Obsahuje přes 390 stránek. Krámská cena \$5.00, pro celoroční předplatitele na "Pokrok Západu" pouze \$2.50. Tento cenný atlas neměl by scházeti v žádné domácnosti.

OBRAZY:

Mimo kalendáře nabízíme celoročním předplatitelům našich listů obrazy, umělecky barvotiskem neb tušováním provedené, za následující mírný doplatek:

Mistr Jan Hus loučí se se svými přáteli před upálením v Kostnici. 8 předplatným jako premie 50c — jinak \$1.00. — K tomuto obrazu zašleme bohatě ozdobný rám za \$1.75, jehož krámská cena jest \$2.25. Obraz "Jan Hus" s tímto rámem tvoří úchvatný celek a bude nemalou ozdobou každé české domácnosti.

Obraz Husa a Žižky. 8 předplatným 15c — jinak 30c.
Podobizny presidentů Spojených Států. 8 předplatným 20c — jinak 50c.
Večeře Páně. 8 předplatným 20c — jinak 50c.
Různé obrazy svatých. 8 předplatným 15c — jinak 25c.
Různé krajino-malby v bohatém výběru. 8 předplatným 15c — jinak 25c.
K těmto obrazům zašleme za pouhých 55c úhledné a velice ozdobné rámy, jichž krámská cena jest \$1.00.

Dále dovozujeme si oznámiti, že obdrželi jsme zásobu česko-anglických a anglicko-českých slovníků, jakož i tlumačů, jež prodáváme za tyto ceny: Jonášův česko-anglický slovník \$1.50
Jonášův anglicko-český slovník 1.75
Jonášův tlumač 1.50

Mimo tyto máme celou zásobu pěkné knihy: "100 deklamací pro mládež" od nejprvejších českých spisovatelů, již nabízíme za 50c.

"Na marjánce" (The Village Tavern), polka, pro dvě ruce na piano za 25 centů.

"Louka Zelená", (The Green Meadow) valčík pro dvě ruce na piano za 25 centů.

Krásné premie jednatelům.

Po delší již dobu nám bylo vytýkáno, že naši jednatelé nemají příležitosti získati si tak cenných premií, jaké jiné časopisy jim nabízejí. — Nemůžeme žádné kramářství a proto jsme se dosud zdrábali všeliké laciné věci nabízet, jako premie našim jednatelům. Nyní však jsme si umínili dátí premie každému, kdo nám získá nové předplatitele a jen cenné věci, jaké dřívě nikdy žádný časopis zdarma neuabízel; a zvláště považujeme-li, že náš časopis jest dnes nejlevnější český časopis v Americe.

Kdo získá nám 50 nových předplatitelů celoročních, obdrží zdarma krásné hodinky se zlatým fetízem, stroj pátácti kamenový, soustavy Elgin neb Waltham ve dvoacetiletém zaručeném pouzdru. — Kdo by však nomohl více než 25 nových předplatitelů získati, obdrží tuto premii za \$12.50 doplatku. — Krámská cena těchto hodinek jest 25 dolarů a jestli by si kdo přál obdržeti dámské hodinky, může je též od nás obdržet.

Kdo nám získá 25 předplatitelů celoročních, může zdarma od nás obdržeti krásné pozlacené hodinky, stroj soustavy Elgin neb Waltham. Krámská cena těchto hodinek jest \$15.00.

Za 12 předplatitelů celoročních a osm dolarů doplatku dáme tytéž hodinky.

Za 10 celoročních předplatitelů obdržíte jako premii zdarma 6 Rogers zaručených a postříbených vidliček a 6 nožů, krámská cena \$5.00, neb 6 Rogers zaručených a postříbených velkých a malých lžic, krámská cena \$5.00, neb velké 8denní zaručené "Set Thomas" hodiny, krámská cena \$5.00, neb pěknou tahačí harmoniku, krámská cena \$5.00.

Kdo by však nemohl 10 nových předplatitelů získat, nechť nám oznámí počet získaných a za poměrně malý doplatek může též kteroukoliv premií obdržeti.

Ale rozhodně nikomu tyto premie nezaušleme, kdo nezíská nové předplatitele na náš časopis, a to třeba by chtěl úplnou krámskou cenu nám za takovou věc zaplatit. My neprodáváme žádné zboží a jelikož máme jen malou zásobu těchto věcí, platí tato nabídka pouze na 6 měsíců.

Též máme na skladě čtyři říci stroje, které se prodávají od 40 do 45 dolarů. Tyto stroje jsou zaručené a jsou soustavy "Cabinet", tak že, jsou-li uzavřené, nepodobají se vůbec žádnému šicím stroji, ale vypadají jako pěkná uzavřená dubová almárka, která by byla ozdobou každé domácnosti. Tyto stroje dáme za doplatek \$27.50 prvniim čtyřem jednatelům neb obdržatelům, kteří nám získau jedno celoroční předplatě na Pokrok Západu.

Zvouce přátele své k hojnému předplaceni a podporování nejmladšího českého časopisu, doufáme, že hojně využítkují příležitosti námi poskytované. Se váš účtu

Vydavatelstvo "Pokroku."